



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Chronologia Monasteriorum Germaniæ Præcipuorum Ac Maxime Illustrium**

**Brusch, Kaspar**

**Nürnberg, 1682**

Reverendo Ampliſſimoq[ue] Domino, Domino Henrico Rodolpho à Weza,  
Juris utriusq[ue] Doctori, Monasterii Waldſaſſenſis in veteri Narischorum  
terra Administratori digniſſimo Sal. perpetuam optat, Gaspar ...

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38166**

*Reverendo Ampliſſimôq; Domino, Domino Henrico Rodolpho à Weza, JURIS utriusq; Doctori, Monasterii Waldſaſenſis in veteri Nariſcorum terra Adminiſtratori digniſſimo Sal. perpetuam optat, Gaſpar Bruſehius, Poëta Laureatus.*

Verè novo æquavit nocturnas Solibus umbras  
 In ſignorum Aries principe parte ſitus.  
 Frigida præterque ivit hiems, & inambulat annus  
 Flore novo totis luxurioſus agris.  
 Jam Pater arce ſua Clarius descendit, amicâ  
 Voce ſalutatis ſed tamen ante ſuis.  
 Quærat pubentes ut verni temporis herbas,  
 Per quas humanum ſublevat omne genus.  
 Jam ſua per nemora & Silvas, per apricaque ſaxa,  
 Per dumeta, agros, lætaque rura volans,  
 Nunc hos, nunc illos flores decerpit, amicos  
 Non ſecus ac ſuccos ſedula quærit apis.  
 Jam per Grynæi nemoris ſtabula alta ſuperbe  
 Incedens Thymbram colligit inde ſuam:  
 Jam per maternam Delon, locaque in via Cynthi  
 Ipſum Hyacinthum etiam quærit & optat amans.  
 Turba novena domi in ſacrato Helicone relicta  
 Tota vacat ſtudiis rebus & ipſa ſuis.  
 Calliope Regum deſcribit carmine laudes,  
 Res geſtas magni Cæſaris atque Ducum.  
 Laſcivos Erato juvenum decantat amores:  
 Illuſtrat plantas culta Thalia ſuas.  
 Contextit varias facunda Polymnia laudes:  
 Scribendis Clîo ſudat in hîſtoriis.  
 Melpomene exercet cantus, pulcherrima cœlos  
 Uranie notat, & quidquid Olympus habet.  
 Sic aliæ citharasque lyrasque, & cætera adornant,  
 Blanda quibus gaudet Muſica tota cohors.

Quæque

Bruſehius

Chronolog  
 Monasterii  
 Waldſaſenſis  
 S. IIII  
 x

Quæque suas artes exercet, quisque Deorum  
 Atque hominum studiis se levat ingenuis.  
 Ergò & nos aliquid, generose Henrice Rodolphe,  
 Convenit hoc ipso ludere vere novo.  
 Ludere quod prosit patriis arisque focusque,  
 Ipsaque posteritas quod legat atque probet.  
 Quod vixisse aliquando & nos testetur, & inter  
 Phæbigenas aliquem dignum habuisse locum.  
 Si vivis verò, & vitali vesceris aura,  
 Et toto incolumis corpore rite vales:  
 Si tibi tota favet cælestis contio regni,  
 Ad vorumque fluunt omnia cæpta tuum:  
 Ex animo lætor, Divosque imploro secundos,  
 Propitii tibi sic semper ut esse velint.  
 Ipse satis felix sum corpore, sed tamen ipsa  
 Crumena interdum non ita ritè valet,  
 Dum magnos facio sumtus, ut totius orbis  
 Germani proceres secla futura legant:  
 Omnes conspicuos meritis, virtute fideque  
 Pontifices claros & pietate Patres.  
 Nuper & ex Ubiis, Mediomatricibus atque  
 Ad patriæ redii dulcia tecta meæ:  
 Perlustravi omnes ubi Rheni totius urbes,  
 Ad caput ex Ubiis quas habet usque suum.  
 Vidi & conscripsi in toto hoc quam plurima cursu,  
 Quæ sunt olim oculis grata futura tuis.  
 Ex variis quæ cuncta domi nunc digero chartis,  
 Ut justo constant ordine quæque suo.  
 Ac si me superi servat clementia cæli,  
 Si me custodit, qui regit astra pater,  
 Intra anni spacium laetis sermonibus edam,  
 Quos de Pontificum rebus adorno, libros.  
 Illuc & tibi marmoream positam esse columnam,  
 Eximias nostro è rure videbis opes,

Tu

Joannem à  
Weza Epi-  
scopi Con-  
stantien-  
sem.

Tu mihi Mæcenas tantum, Augustusque moneto,  
Talibus & scriptis, his studiisque fave:  
Illustremque tuum hac virtute imitare patronum  
Ac patrum, ardua quem nunc habet aula Jovis,  
Quem lacus Acronius, Venerusque colebat, & omnis  
Vicina Helveticis fertilis ora jugis.  
Quem mea perpetuis celebrabit grata Camenis  
Pieris, in laudes officiosa tuas.  
Sed quod non subeo tua nunc amplissima tecta,  
Ac Dominum vivâ voce saluto meum,  
In causa est partim moles immensa laborum,  
Quæ respirandi vix sinit esse locum.  
Partim alia & nova nostra peregrinatio, in ipsos  
Quos medius lætos scindit Hævelus agros.  
Namque ex Præfulibus, quos omnis Teutonis ora  
Nutrit & immensi numinis instar habet,  
Nomina, resque mihi desunt tantummodo eorum,  
Quos inter parvas nutrit Hævelus opes.  
Hos si finiero cursus felicibus astris  
Et Domino, veluti spero, favente Deo,  
Tum coram tibi læta loquar, eorumque precabor,  
Voce absens grata quæ tibi sæpe precor.  
Nunc de Præfulibus, quos urbs Constantia jactat,  
Hæc exporrecta carmina fronte cape.  
Si, quâ fortuna Rhenanas viderit urbes  
Bruschius, id forsitan tu quoque scire cupis.  
Ex elegis aliis, quos hîc subjecimus apte  
Et tibi sacramus, absque labore scies.  
Talia nos tibi dona damus, chartacea: sed quæ  
Ipsa tamen fiunt nobiliora die:  
Quæ te immortalem facient, quæ conciliabunt  
Nominis æterni splendida dona tibi.  
Fulvum expectato summis à regibus aurum,  
In pretio vel quæ cætera mundus habet.

Virtu-

Virtutum laudes, victura Poëmata folis  
 Vatibus à sacris Phœbigenisque pete.  
 Hæc sic munera amas, generose Henrice Rodolphe,  
 Accipies à me sapius illa: Vale.  
 Vive, valeque Nariscorum decus utile terræ,  
 Perpetuaque heros laude canende mihi.

*De omnibus Ecclesia Constantiensis Episcopis,  
 Idyllion Heroicum ad D. Christophorum Mezlerum, Episcopum  
 Constantiensem, scriptum à Gaspare Bruschio,  
 Poëta Laureato.*

**A**D villam nuper Salomonis ab urbe profectus  
 Sigmaria, cum Pfullendorffi parva subissem  
 Mœnia: mox nova fama meas pervenit ad aures,  
 Fama mihi certe quovis tum gratior auro,  
 Te Metzlere, vir optime, & illustrissime Doctor,  
 In Constantina templis ac civibus urbe  
 Esse gubernatorem, inspectoremque sacrorum  
 Divina bonitate datum, acceptumque. Quis autem  
 Hunc tota non mente Tibi gratetur honorem,  
 Doctrinâ instructo, pietate & moribus æquis  
 Justitiaque viro? Quis non & numina Olympi  
 Sacra, Patrem, Gnatumque & Procedenté ab utroque  
 Laudaret Dominum pro tali munere, pro tam  
 Præfule conspicuo virtutibus omnibus? Et quis  
 Non quoque Canonicos vellet laudare patresque,  
 Cella opulenta, tuos, sua qui suffragia nulli  
 Vinoso, ignovoque viro, mollive dederunt,  
 Nec qui aliqua generis sibi nobilitate placeret,  
 Sive videretur magnus: sed honesto & honestis  
 Devoto studiis, casto integroque parenti:  
 Qui regere optata populos in pace valeret,  
 Doctrinaque gregem commissum pascere sana

Ssss

Et

Sigmaria  
 ringer, op-  
 pidum Co-  
 mitum à  
 Zellern.

Cella, op-  
 pidum ad  
 Lacum Ve-  
 netum.